
Het kruis onder vuur

Aantekeningen bij 1 Korinthe 1:10-31

1:10 Maar ik roep u ertoe op, broeders, door de Naam van onze Heere Jezus Christus, dat u allen eensgezind bent in uw spreken, en dat er onder u geen scheuringen zijn, maar dat u hecht aaneengesmeed bent, één van denken en één van gevoelen.

11 Want mij is over u bekendgemaakt, mijn broeders, door de huisgenoten van Chloë, dat er ruzies onder u zijn.

12 Ik bedoel dit, dat ieder van u zegt: Ik ben van Paulus, ik van Apollos, ik van Kefas, en ik van Christus.

13 Is Christus verdeeld? Is Paulus soms voor u gekruisigd? Of bent u in de naam van Paulus gedoopt?

14 Ik dank God dat ik niemand van u gedoopt heb dan Crispus en Gajus,

15 zodat niemand kan zeggen dat ik in mijn naam gedoopt heb.

16 Ik heb echter ook nog het huisgezin van Stefanus gedoopt. Verder weet ik niet of ik nog iemand anders gedoopt heb.

17 Want Christus heeft mij niet gezonden om te dopen, maar om het Evangelie te verkondigen, niet met wijsheid van woorden, opdat het kruis van Christus zijn inhoud niet verliest.

18 Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.

19 Want er staat geschreven: Ik zal de wijsheid van de wijzen verloren doen gaan en het verstand van de verstandigen zal Ik tenietdoen. (Jes.29:14)

20 Waar is de wijze? (Jes.19:12) Waar de schriftgeleerde? (Jes.33:18) Waar de redetwister van deze wereld? Heeft God niet de wijsheid van deze wereld dwaas gemaakt? (Jes.44:25)

21 Want omdat, in de wijsheid van God, de wereld door haar wijsheid God niet heeft leren kennen, heeft het God behaagd door de dwaasheid van de prediking zalig te maken hen die geloven.

22 Immers, de Joden vragen om een teken en de Grieken zoeken wijsheid;

23 wij echter prediken Christus, de Gekruisigde, voor de Joden een struikelblok en voor de Grieken een dwaasheid.

24 Maar voor hen die geroepen zijn, zowel Joden als Grieken, prediken wij Christus, de kracht van God en de wijsheid van God.

25 Want het dwaze van God is wijzer dan de mensen en het zwakke van God is sterker dan de mensen.

26 Let namelijk op uw roeping, broeders: er zijn onder u niet veel wijzen naar het vlees, niet veel machtigen, niet veel aanzienlijken.

27 Maar het dwaze van de wereld heeft God uitverkoren om de wijzen te beschamen, en het zwakke van de wereld heeft God uitverkoren om het sterke te beschamen.

28 En het onaanzienlijke van de wereld en het verachte heeft God uitverkoren, en wat niets is, om wat iets is teniet te doen,

29 opdat geen vlees voor Hem zou roemen.

30 Maar uit Hem bent u in Christus Jezus, Die voor ons is geworden wijsheid van God en gerechtigheid, heiliging en verlossing,

31 opdat het zal zijn zoals geschreven staat: Wie roemt, laat hij roemen in de Heere.

Het kruis onder vuur

Als echte Grieken, waren de Korinthiërs verzot op het vergaren van kennis (sofia), vooral als het dan ook nog eens gepresenteerd werd met veel retoriek. Door veel kennis was het volgens hen mogelijk om het goddelijke, het onsterfelijke, te bereiken. De boodschap van het kruis, dat mensen niet worden gered door wijsheid, maar door Gods liefde, geopenbaard in de gekruisigde Jezus, sloot totaal niet aan bij hun denken. De gedachte aan een opstanding uit de doden stuitte de Grieken tegen de borst (zie 1Kor.15:12).

Ook de Joden, die erg hechtten aan de vroomheid als weg tot God, vonden de boodschap van het Kruis aanstootgevend, omdat alles waarop ze zich beroemden, geen waarde behield ten overstaan van het Kruis.

Verdeeldheid

Toen Paulus met de boodschap van het kruis in Korinthe kwam, zorgde dat dus voor veel weerstand bij de hoorders. Evenwel kwamen er mensen tot geloof, wat impliceert dat ze hun eigen inzichten inruilden voor de waarheid van het Kruis. Uit deze brief echter blijkt dat ze nog een grote voorliefde hadden behouden voor de vorm waarin het onderwijs tot hen kwam. Apollos, een welsprekende Jood, die opgegroeid was in een Griekse cultuur (Hand.18:24) kon met zijn woorden veel Griekse gelovigen bekoren. Ook Petrus, de apostel die voornamelijk werkzaam was onder de Joden (Gal.2:7) en die de Heere lijfelijk had meegemaakt, vond blijkbaar veel aansluiting bij de (Joodse) gelovigen. Met Paulus, die voor beide partijen iets te bieden had (Hand.17; Fil.3:5-6), maar daarentegen voorrang gaf aan de eenvoudige boodschap van het kruis, hadden velen moeite.

Er waren wel mensen die zeiden bij Paulus te horen, maar Paulus was daar niet blij mee, omdat deze keuze voor hem eveneens een bijdrage leverde aan de algehele verdeeldheid. Gelovigen groeiden steeds verder uit elkaar, omdat ze benadrukten wiens volgeling ze wel waren. De favoriete leraars werden opgehemeld en anderen werden verguisd. In plaats van dat de inhoud van het evangelie centraal stond, ging het nu voornamelijk om vorm waarin iets gepresenteerd werd en de leraar die daar verantwoordelijk voor was.

Eenheid

Paulus roept op tot eenheid. Hij vindt dit zo belangrijk dat hij er vier hoofdstukken aan wijdt. Eenheid (wat voortkomt uit een liefdevolle omgang met elkaar) is een hoofdkenmerk van discipelen van Jezus Christus (Joh.13:35; 17:21-22; Rom.12:16; 2Kor.13:11; Fil.2:2). Daar waar verdeeldheid ontstaat, gaat het getuigenis van het evangelie op de helling.

Eenheid is één van de genadegiften die we door het werk van Jezus Christus ontvangen. Christus bewerkte eenheid door het kruis (Ef.2:11-22; 4:1-6); in de eerste plaats eenheid tussen Joden en heidenen en daarmee in algemene zin ook tussen alle christenen. Het vermogen om in eenheid samen te leven en - wat meer zij - in eenheid gemeente te zijn, hebben we niet van nature. Tel daarbij op de opzet van de satan om verdeeldheid te zaaien en alle ingrediënten voor verdeeldheid zijn aanwezig. In Christus ontvangen we Zijn liefde (agapè-liefde) in ons hart en wil deze liefde weer de leiding nemen in ons leven (Ef.5:2). De gemeente is daarom door God bedoeld als de plaats waar liefde en eenheid tot uiting komen (1Kor.13), waardoor het getuigenis van Gods werk zal schitteren.

Paulus pleit hier voor eenheid tussen broeders en zusters. Het kennen van de Heere Jezus Christus is de eerste voorwaarde hiervoor. Het gaat hier dus niet om de eenheid (algemene acceptatie) waar velen tegenwoordig om roepen, ten koste van de waarheid.

Diversiteit

Deze eenheid staat niet in contrast met de uniciteit van iedere mens en van iedere christen. Eensgezind zijn is iets anders dan 'een eenheidsworst zijn', waarin iedereen tot in het kleinste detail over alles het zelfde moet denken. Waar we samen verantwoordelijk voor zijn, is dat de onderlinge eenheid bewaard blijft. Dat kan als we ons in alles laten leiden door de liefde van de Heere Jezus Christus (1Kor.13; Ef.5:1-2). De zorg die we samen hebben voor het geheel van de gemeente, wordt verderop in de brief benadrukt als Paulus het heeft over de hoe we elkaar kunnen dienen (8:1-13; 10:23-33).

In hoofdstuk 12 gaat Paulus in op de diversiteit van christenen, vanwege de genadegaven die ze van God gekregen hebben om daarmee de gemeente op te bouwen.

Bij de kern blijven

Het draait niet om de leraar, maar om de inhoud van het evangelie. Met de doop is niets mis, maar zij mag niet gebruikt worden om mensen te binden aan mensen. Paulus wil het accent laten liggen (en heeft dat ook altijd gedaan) bij het Kruis, bij Christus. In Hem hebben we alles wat nodig is (1:30) en daarom moeten we onze lof niet richten op mensen, maar op Hem (1:31).

Daar waar we wegrijven van de kern, gaan bijzaken een leidende rol innemen. Dat wegrijven kan gebeuren via dwaalleer, maar ook door middelmatige zaken (zoals in dit geval de presentatie van de leraars) te verheffen tot hoofditem.

Wijsheid en dwaasheid

Het 'klimaat' waarin Paulus de boodschap van het Kruis wil neerzetten en ook altijd heeft neergezet, is niet erg ontvankelijk voor deze boodschap. Het is een ergernis voor de Joden en dwaasheid voor de volken.

Maar Paulus praat mensen niet naar de mond en gaat hierin niet mee in de mode van de tijd, omdat dit af zal leiden van de boodschap (2:1-5). Hij past de boodschap niet aan de wensen van mensen aan, want dan verliest het zijn kracht. De werkwijze van 'De Jood een Jood en de Griek een Griek' (1Kor.9:2-23) staat in relatie tot wat Paulus ervoor over had om hen te bereiken. Dit is niet in tegenspraak met wat hij hier in hoofdstuk 1 zegt. Paulus moet het evangelie verkondigen, maar de Geest is het die het geheim ervan aan mensen openbaart (zie 2:10).

Gods wijsheid komt tegenover wereldse wijsheid te staan. Niet alleen Paulus kiest er bewust voor om het zo te brengen, maar de Heere zelf heeft dit zo bedacht (een bewuste opzet). Hij heeft voor het behouden van mensen geen hulpmiddelen nodig die zijn 'gekleurd' door de zonde en Hij kijkt ook niet naar alles wat ons hier op aarde 'tot iemand maakt'. Het is de bedoeling dat we alles alleen verwachten van Christus (1:30-31). Over het leven met Christus lezen we meer in 2:7-16.